

Pěstouni v Libereckém kraji berou péči o děti jako poslání, volají ale po zjednodušení procesu

05. 01. 2022 15:43

Hlavní motivací k přijetí dítěte do náhradní rodinné péče je pro téměř 70 % pěstounů poslání. Vyplynulo to z průzkumu pořádaného v rámci kampaně Libereckého kraje Mít domov a rodinu – Samozřejmost nebo vzácnost? V průzkumu bylo v uplynulém roce osloveno 135 náhradních rodin z Libereckého kraje, zpět se od nich vrátilo 98 vyplněných dotazníků.

„Průzkum jsme připravili proto, že chceme náhradní rodiče z Libereckého kraje lépe znát, více rozumět jejich motivacím i bariérám, slyšet od nich, co by se mělo zlepšit,“ vysvětluje Petr Tulpa, náměstek hejtmána Libereckého kraje, řízení resortu sociálních věcí.

Jedním z hlavních pilířů dotazníku byla otázka Proč jste se rozhodli pro náhradní rodinnou péči, jaká byla vaše motivace? Zde se odpovědi lišily v návaznosti na druhu poskytované péče. U pěstounů v 68 % případů převládá touha pomoci potřebnému dítěti. U 75 % osvojitelů pak vedly k adopci zdravotní důvody, zejména potíže s přirozeným či asistovaným početím.

Druhým zásadním bodem dotazníku byla otázka Co byste doporučovali pro to, aby se počet zájemců o náhradní rodičovství zvýšil?

„Z pohledu dlouhodobých pěstounů a osvojitelů jednoznačně vítězilo doporučení zkrácení a zjednodušení celého procesu a související administrativy,“ komentuje výsledky Kateřina Blažková, koordinátorka aktivit pro náhradní rodinnou péči projektu Systémová podpora práce s rodinou v Libereckém kraji. „U dlouhodobých pěstounů se toto doporučení objevilo v 50 % odpovědí, z osvojitelů by zjednodušení procesu uvítalo dokonce 72 % dotázaných. V případě skupiny přechodových pěstounů směřovala doporučení na zvýšení finančního ohodnocení jejich práce. Toto doporučení vzešlo od 78 % dotázaných přechodových pěstounů,“ upřesnila Blažková.

Rozdílné smýšlení se projevilo při odpovědích na dotazy týkající se dětí, které by byli

respondenti ochotni přijmout do péče. Přechodoví pěstouni jsou řekněme trochu otevřenější vůči odlišnosti či hendikepům dětí, než například osvojitelé. „Tyto rozdílnosti ve smýšlení přisuzujeme právě charakteristice poskytované péče,“ podotkla Kateřina Blažková. Například etnicky odlišné dítě by si vzalo do péče 100 % dotázaných přechodových pěstounů, ale jen 22 % osvojitelů. O dítě s hendikepem by bylo ochotno se postarat 93 % přechodových pěstounů a 25 % osvojitelů.

Součástí dotazníku byly také základní demografické a osobnostní metriky náhradních rodičů. Z 94 % vyplnily dotazník ženy, 69 % všech dotázaných jsou ateisté a 57 % pěstounů a osvojitelů žije ve městě. K rozhodnutí přijmout dítě do rodiny došli dotázaní osvojitelé v 58 % případů v době kratší, než 1 rok. Do roka se rozhodlo také 64 % přechodových pěstounů a 73 % dlouhodobých pěstounů. Ostatním to trvalo dva roky a déle. Nejčastějším dosaženým vzděláním napříč skupinami je středoškolské s maturitou, a to ve 48 % případů. Pohlédneme-li na příjmové skupiny, nejčastější měsíční příjem respondentů, ve 32 % případů, se pohybuje mezi 31 - 40 tisíci korunami, 5 % dotázaných žije s méně než 20 tisíci korunami a 26 % má k dispozici měsíčně 51 tisíc korun a více.

O kampani MÍT DOMOV A RODINU „Samozřejmost, nebo vzácnost?“

Krajský úřad Libereckého kraje je jedním ze zakladatelů pracovní skupiny, která své úsilí soustředí na vyhledávání náhradních rodičů v Libereckém kraji. Jedním z pilířů práce skupiny je kampaň MÍT DOMOV A RODINU „Samozřejmost, nebo vzácnost?“, která v Libereckém kraji funguje od roku 2015. Pracovní skupina realizuje aktivity pro vyhledávání náhradních rodičů a nastavuje kampaň tak, aby oslovovala veřejnost na území celého kraje.